

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 20 Februarie st. v.

Am ajuns departe, de tot departe!

Daco-românismul s'a încuibat până
 chiar și în Maramureș, ba un vice-comite,
 unul dintre oamenii ce mănâncă „pâne
 maghiară“, dl *Mihálka*, este propaga-
 torul lui.

Nu mai e vorba de Brașov, nici de
 Sibiu, nu de Blaj, nici de Cluj, nu mai
 e vorba nici chiar de Sătmăr, ci chiar de
 Maramureș, unde oamenii merg atât de
 departe, încât închină păharul în sănătatea
 Regelui Carol I.

Ce mai vorbește dl I. Brătianu? ce
 mai vorbește dl M. Cogălniceanu? ce mai
 umblăm noi cu dinasticismul nostru și cu
 alipirea noastră către monarhie?

Mofturi! palavre! Adevărul e, că în
 Maramureș se bea în sănătatea Maiestății
 Sale Regelui României.

Dumneșeu se ne ierte, dar' concetă-
 țenii nostri maghiari mai sînt prelîngă
 toate celelalte și sarbedi.

Noi Români sîntem un popor, risi-
 piți prin mai multe țeri și prin mai multe
 state, dar' un singur popor. Vor Maghiarii
 ori nu, așa este, și nu e vina noastră, că
 este așa. Și fiindcă așa este, în scolile din
 România nu se învață geografia României
 numai, ci geografia României dimpreună
 cu țările ce o încungiu, pentru-că este o
 legătură geografică și etnografică între Ro-
 mânia și aceste țeri și pentru-că istoria
 României nu poate să fie înțeleasă de cel-ce
 nu cunoaște țările ce o încungiu.

Din întâmplare însă toate aceste țeri
 împreună coincid cu întinderea Daciei de
 odinioară adecă sînt ceea-ce Dacia este
 în timpul modern, Dacia modernă.

De această noțiune geografică se sparie
 însă concetățenii nostri maghiari și gu-
 vernul dă cele mai aspre porunci, ca să
 se nimicească toate chartele, în care se gă-
 sesc înfățișate la un loc țările cu popora-
 țiune românească. Căci statul ungar e în
 pericol, dacă se exprimă adevărul etno-
 grafic, că Români sînt un popor, care
 se află așezat în Carpații orientali și pe
 șesurile de dimpregiur lor, până înspre

Tisza și Nistru, ba chiar și preste Du-
 năre, prin Sârbia și Bulgaria.

Au mai aflat concetățenii nostri ma-
 ghiari, că noi ne folosim în manifesta-
 țiunile noastre publice de nisce colori, care
 sînt identice cu ale României. Este roșu
 galben și albastru. În adevăr aceste
 colori nici nu sînt identice cu ale Ro-
 mâniei, nici nu au aceeași însemnare.
 Căci colorile României, combinate din co-
 lorile Moldovii și ale Munteniei, sînt al-
 bastru, galben și roșu și stau așezate
 vertical, pe când colorile noastre nu
 numai stau în ordine inversă, dar' se pun
 totodată orinsontal. Deosebirea din-
 tre tricolorul nostru și al României e dar'
 mai mare ca cea dintre tricolorul maghiar
 și cel italian. Cu toate acestea s'a dat
 poruncă aspră să fie urmăriți cu neîndu-
 rare toți aceia, care ar îndrăsnî să scoată
 la iveală tricolorul nostru susținându-se,
 că el este al unui stat străin.

S'au mai spăriat concetățenii nostri
 maghiari și de costumul țărănesc, pe care
 unele dintre femeile noastre din societatea
 cultă îl pun la baluri și la alte ocazii
 festive, fiindcă multora dintre ele le șede
 foarte bine și fiindcă este o găteală mai
 mult ori mai puțin eftină. E oare-cum
 de modă costumul acesta nu numai la
 Curtea română, nu numai în România,
 nu numai la noi, ci chiar și în țările apu-
 sene, încât în ori-și-care jurnal de modă
 se găsesc modele pentru el. Pentru Ma-
 ghiari însă, costumul acesta e „daco-
 român“, și mîne-poimîne o să ne po-
 menim, că femeilor noastre nu le va fi
 iertat să se gătească cu cătrînță și cu iie
 cu flori.

Sîntem, din întâmplare, pe o întin-
 dere foarte mare vecini cu statul român,
 o țeară cu deosebire bogată, din care se
 hrănesc mare parte din poporațiunea Ar-
 dealului, nu numai Români, ci și Sași, și
 Maghiari și nu numai acum, ci decând
 au încetat năvălirile Tătarilor și ale Ca-
 zacilor. Sînt în Ardeal oameni, foarte
 mulți oameni, cari trăiesc mai mult în
 România ca aici în țeara lor, unde se în-
 torc numai spre a-și aduce averile agoni-

site acolo, și sînt alți oameni, tot mulți,
 cari primesc dela rudele lor de acolo aju-
 toare însemnate. Se poate oare, ca țeara
 aceea să nu le fie multora iubită? se poate
 oare, ca să nu fie aici în Ardeal mulți
 oameni, care își dic: dă, Doamne, rod în
 „Țeară“, că are să ne meargă și nouă bine?!
 Și cu atât mai iubită trebuie să ne fie
 nouă Românilor „Țeara“, care e româ-
 nească și în care sîntem primiți nu ca
 străini, ci ca frați, de o potrivă cu pă-
 mîntenii.

Sîntem însă Daco-Români, dacă, drept
 semn de recunoștință și de afecțiune, punem
 pe părete portretul Regelui României ori
 pe al Reginei, care este totodată una din
 cele mai strălucite iviri în republica lite-
 rară modernă și a făcut atât de mult, ca
 să scoată la iveală neamul nostru românesc.

Dar' capacul tot dl Herman îl pune.

Nu scim, dacă a beut ori nu cineva
 prin Maramureș în sănătatea Maiestății Sale
 Regelui Carol I; scim însă, că nu este în
 împărăția austro-ungară putere, care să ne
 poată opri să închinăm păharul în săn-
 tatea unui Monarch, care trăiesce în cele
 mai bune relațiuni cu Monarchul nostru
 și pentru prosperarea unei țeri, care este
 aliata patriei noastre.

Pe cât scim noi nu s'a declarat încă
 război între noi și România și după-cum
 sperăm, nici n'are să se declare, câtă vreme
 nu se va fi inaugurat o politică ma-
 ghiară ca cea preconisată de dl Ugroun.

Au ajuns a fi sarbede de tot opin-
 tirile Maghiarilor de a acredita în opini-
 nea publică și de a insinua la cercurile
 din Viena, că noi conspirăm cu frații
 nostri de preste Carpați și că poporul ro-
 mân amenință monarhia și ordinea pu-
 blică în genere.

Dacă ar fi însă numai sarbede opin-
 tirile de felul acesta, am trece preste ele;
 sînt însă și primejdioase.

Am ajuns încetul cu încetul, că toate
 manifestările individualității noastre națio-
 nale sînt luate drept demonstrațiuni poli-
 tice, și cele mai inofensive lucruri, pe care
 le făceam până acum fără de premeditare,
 au devenit nisce grozave crime politice.

Dacă joci „hora“, ești Daco-Român,
 dacă te îmbraci în haine românești, ești
 tot Daco-Român, dacă îți alegi colorile
 cu care te-ai deprins din copilărie, ești
 Daco-Român, tot Daco-Român ești,
 dacă îți reamintesci adevărul etnografic,
 că Românii de aici fac parte din același
 popor, din care fac și cei de preste Car-
 pați, dar' Daco-Român ești, mai ales,
 dacă îndrăsnesci a nu fi dușman al Ro-
 mâniei, o țeară vecină și aliată cu mo-
 narchia noastră, precum se vede, fără de
 aprobarea Maghiarilor.

O să ne pomenim, că mai curînd
 ori mai tîrziu vom fi opriți de a mânca
 mămăligă și fasole, fiindcă aceste sînt
 mîncări românești, ear' un „patriot“
 bun trebuie să se hrănească cu „p a-
 prikás“.

Violențele din Rapolt.

Va să dică sub guvernul de astăzi,
 nu mai e vorba numai de a fi alungat
 Românul din legislațiune; nu mai e vorba
 de a nu-l mai admite, dacă nu se lapedă
 de sine, în funcțiuni de ale statului;
 nu mai e vorba de a nu-l lăsa să-și ri-
 dice scoli, în care să învețe; nu mai e
 vorba de a-i arunca bețe în roate, cu
 obligamentul de a învăța ungurește afară
 din seamă, ca să nu poată, în cele din
 urmă, învăța chiar nimica; nu mai e vorba
 de a nu-i fi permis Românului a se ruga
 lui Dău pentru sufletele răposaiților și
 altele și altele de felul acesta. Astăzi
 nu-i mai este permis nici a-și petrece,
 în anumite cazuri nici a lucra, căci pri-
 vighitorii ordinei publice, abuzînd de po-
 sițiunea lor, se fac asupritorii cei mai ti-
 ranici: bat și închid și închid și bat, după-
 cum le vine la socoteală, pe oamenii
 cei mai pacinici și iubitori de ordine,
 pentru-că îndrăsnesc să-și facă și ei câte
 o oară sau două bucurie ca toți oamenii.

Dl Tisza, de-câte-ori i-se dă oca-
 siune, spune în casa deputaților Ungariei,
 ca să audă Europa și lumea, că națio-
 nalităților nemaghiare nu le lipsesc ni-
 mica în Ungaria din ceea-ce este pentru
 dezvoltarea lor. Casul dela Rapolt-mare,
 descris în corespondența noastră de ieri,
 este ilustrațiunea cea mai potrivită a ex-
 punerilor sîrbătorești ale ministrului-presi-
 dent și ale tuturor câți au îndrăzneala de
 a afirma așa, după-cum își permite să

Foiața „Tribunei“.

Cei doi copii cu pîrul de aur.

Poveste

de Nicolau Trimbișoniu.

(Urmare.)

II.

După-ce se găta ospelul, se încep și vremea
 lucrului. Cât era de voios împăratul, vedînd
 că cele două fete mai mari îi țîn hrana așa de
 ușor și fără cheltuială. Fata cea mai mare
 nutria curtea cu o pâne, ear' cea mijlocie o îm-
 brăca cu un fus de tort.

Bărbații celor două fete, directorul și scri-
 torul împăratului, erau îndestuliți cu toceala
 ce au făcut, căci erau frumoase și făcure pe
 voia împăratului, făcîndu-se neam cu el.

Împăratul încă era îndestulit, căci fata cea
 mai mică era frumoasă ca un boboc; cât de
 mare îi fu bucuria însă, când nevasta sa, — îm-
 părăteasa, rămase însărcinată, și abia aștepta,
 dimpreună cu toți curtenii să vadă, țînî-se-va de
 cuvînt, precum s'au țînut surorile ei.

Cele mai nemulțumite erau surorile cele
 mai mari și găzdoia împăratului, care ținea cheile
 pivnițelor și ale cămerilor; pisma intrase în ele,
 și se ciudiau toată ziua, că au ajuns a fi supuse
 celei mai tinere.

— De ce nu am ăis eu să mă iee pe mine
 împăratul, — oftă sora cea mai mare, smulgîndu-
 și pîrul de necaz, căci acum eu aș fi mai mare
 în curtea împărătească.

— De ce nu am ăis eu să mă iee pe mine
 împăratul, strigă cea mijlocie, bătîndu-se cu mî-
 nile pe pept, — acum nu 'mi-ar porunci ea.

Cioara de Țigană nu-și mai ținea gura, ci
 ca o meliță uscată tot clăpîntia la urechile îm-
 păratului, învinuind pe împărăteasa cu fel de fel
 de necuviințe. Împăratul era om bun, însă te-
 mător; el își iubia din adîncul inimei sale ne-
 vasta, căci prelîngă frumoasă, mai era și har-
 nică; dar' dădea credemînt vestilor ce le aușia
 dela Țigană, și așa o mai certa câte odată, din
 care pricină împărăteasa nu era mulțumită cu
 starea ei.

Odată, aflîndu-se singură Țiganca, se du-
 seră la ea cele două surori mai mari și între al-
 tele vorbiră și de starea lor, ce noroc mare au
 avut, de din fete sărace s'au făcut gazde mari.

— Eu nu sînt de fel fericită, — grăi sora
 cea mai mare, — cum se poate, să-mi porun-
 cească mie o soră mai mică.

— Nici eu, — grăi cea mijlocie, — nu
 sînt fericită eărăși pentru aceea, și cât voiu trăi,
 nu o voiu vedea cu ochi buni.

— Nu sciu pentru-ce, — se prefăcu Ți-
 ganca, nu sînteți fericite, când vedeți pe sorioara
 voastră împărăteasă.

— Apoi ea să ne poruncească și să ne fie
 doamnă nouă?! — grăiă amîndouă surorile.

— Acea nici nu e prea bine, — urmă
 Țiganca, — ca o soră mai mică să fie stăpîna
 la nisce surori mai mari, nici mie nu-mi cade
 bine, ca ea să mă stăpînească pe mine, care am
 crescut aici în palat, și am fost mîna dreaptă a
 împăratului, dar' n'am ce face, trebuie să sufăr
 și adest necaz venit pe capul meu.

— Dar' oare până când va să sufăr? —
 întrebă surorile odată.

— Până când va vră D-șeu, — răspunse
 Țiganca prefăcută.

— Până când vrem noi! — ăise sora cea
 mai mare.

— Bine ăici soră, — ăise cea mijlocie, —
 să ne mîntuim de ea.

— Dacă e așa, — ăise Țiganca, — și eu
 vî voiu fi soată întru năsuința de a ne scăpa de
 ea, și apoi lăsați tot lucrul pe mine, că voiu face
 ce voiu sci.

— Bine va fi! — răspunseră cele două su-
 rori; își deteră mîinile și plecară voioase, că totuși
 în urmă se vor pute mîntui de ea, vedîndu-o
 sub picioarele lor.

Vremea născerii împărătesei se apropia. Îm-
 părăteasa avea să sufere destule, atât durerile de
 nascere, care se prevedeau a fi după-cum fă-
 găduise, cât și clevetelile ce aușia că merg în
 urechile împăratului, dela Țigană, că nu ar fi

în stare să-și îplinească făgăduința, și alte multe
 născociri, pe cari împăratul i-le aducea aminte,
 și așa îi amăria zilele vieții. Împărăteasa tăcea
 așteptînd timpul, în care va curma bănuelile aduse
 asupra ei, arătînd adevărul.

Dar' orînduiala dădească dede, ca împăratul
 să se pună în fruntea oastei sale și să se ducă
 la hotarele împărăției, de unde primise veste, că
 un dușman a venit, prădînd și arînd tot și
 legînd oameni spre a-i duce în sclăvie.

Cu inima înfrîntă, căci se despărția de ne-
 vasta lui în timpul, în care vedîndu-și dorința
 împlinită, să se poată bucura, supărat, căci duș-
 manul i-a călcat hotarele, a trebuit să plece cu
 lacrimile în ochi.

Lăsa dar' toată curtea împărătească în
 jale, numai Țiganca și cele două surori se
 veseliau, căci își vedeau țînta lor mai ca împli-
 nită, nădăjduind că în timpul, în care împăratul
 nu e acasă, vor pute face ceva cu împărăteasa.
 (Va urma.)

Răsfațarea copiilor și urmările ei.

(Schită pedagogică, imit. după I. F.)

Era într-o dimineață încântătoare de pri-
 măvară. Aurelia, o mamă conștiențioasă, privia
 cu plăcere la ângerășul seu Vasilică, pe care-l
 iubia mai mult ca pe sufletul seu; aștepta cu

afirme ministrul-president. Ear' casul, ori și cât s'ar părè de straniu, e de creșut, deoarece-avem și alte date, din alte părți și din alte timpuri, despre asemenea bravuri din partea oamenilor „ordinei publice“ ungurești. Avem de exemplu raport despre un cas, unde „ordinea publică“ ungurească a bătut din „drag Doamne“ pe un Român, soldat concediat din armata comună, încât mai târziu respectul n'a mai fost harnic de a-și împlini datoria ca oștean.

Ei bine, n'are ministrul-president toată dreptatea să afirme, bună-oară despre Români, că au tot ceea-ce le trebuie în Ungaria? Să nu fie mulțumiți Românii în Ungaria, când, după-ce guvernul îi ușurează de bani prin nenumerate impozite, le ia fiii din familii ca să-i înroleze în toate felurile de armată din monarhie, îi scutesce de greutățile de a fi legistatori, funcționari ai statului și pe cât poate îi ferește să nu-și mortifice creerii cu rugăciuni și cu învătătură, afară de limba ungurească, vrând, de bună seamă, să-i apere de asudare prin joc, le mai dă, prin „ordinea sa publică“ și bătaie câtă le ia și chiar și câtă nu le mai ia pelea?

Este ciudat de tot guvernul unguresc.

Aruncă sume considerabile de bani, sub diverse titluri unei mulțimi de existențe îndoelnice, ca să-i procure dintre Români „Daco-romanisti“, „soboli“ de ai d-lui ministru-president Tisza, după-cum însuși s'a exprimat odată. Dar', cu toate sumele luate din gurile celor lipșiți, spre a se arunca copoilor, cari sunt angajați se miroase după „inimici de ai ideii de stat maghiar“, până acum n'a succes a scociori nici baremi unul de dai Doamne. Poate să-i fi succes acum dlui ministru-president a fi descoperit și ființe de acele, în Marmatia, unde Românii storși de jidănime, nu vèd pânea cu anii și terorisați de renegați nu îndrănesc, nici când se întâlnesc ei între ei pe strade să vorbească în limba lor maternă. Minunea, ce e drept, ar fi mare, însă înaintea guvernului dlui Tisza, ce nu este cu puțință în era cea „liberală“!

Așteptăm cu nerăbdare răspunsul guvernului la interpelațiunea deputatului Hermann în casa deputaților Ungariei, pentru-că vrem să șcim, dar' dacă în țara tuturor ispitelor, se vor fi găsit oameni mai îndrăzneți ca aiurea, oameni, care să-i facă guvernului unguresc plăcerea, punându-l în pozițiune de a se pute mândri baremi cu vre-un pui de Daco-romanist?

Dar' ori și cum va fi, un lucru totuși sîntem siguri că are să rămână neresolvat. Guvernul, sîntem convinși, precum în trecut așa și de aci înainte, nu se va interesa de „modelurile“ de oameni „ordinii publice“, mai ales când este vorba de ținuturi, unde locuiesc mai cu seamă numai Români. Acesta și așa trebuie muiați și pregătiți pentru „idea de stat maghiar“.

nerăbdare să se deștepte, ca să-l îmbrace cu haina nouă nouă, făcută din catifea roșie foarte scumpă, apoi să-l trimită puțin la preumblare. Vasilică se trezește, mama îl spală cu apă „caldă“ pe obraz și începe a-l îmbrăca. — S'o urmărim puțin, căci e ceva pompos a te uita la o mamă când îngrijește de copilul seu.

„Ah, cât îl prinde de bine roculețul! Să-i mai pun numai pelerina cu cocarda pestriță pe cap, apoi nu-i mai lipsește nimic. Veniți oameni buni și vedeți, cât de frumusețea și Vasilică al nostru!“ Abia a ăis aceste cuvinte, și frați, surori, servitori și servitoare, aleargă cu toți să-i aducă mititelului principe ovațiunile lor. Acesta nu-și mai încape în pele, ride și cântă cu mândrie la cei de prin giurul seu. Să ne bucurăm noi oare împreună cu Aurelia? Copiii au lipsă de iubire, fie aceasta și din partea unui animal sîlbatec, ăce Lessing. O mamă cu inimă adevărată nu se poate stăpâni, ca să nu giugiulească pe copilul seu. Da, e drept! dar' „ce-i prea mult, nu-i sănătos“, și o drăgostire exagerată, cu alte cuvinte răstăpărea, nu e fără de pericol. Nu crede, iubită mamă, că copilașul teu ia lucrul în glumă! În vîrstă de doi ani el nu scie face deosebire între adevăr și aparență, glumă sau seriozitate; tot ce-l impresionează, îl face mai vesel ori mai trist. Prin răsfățare copilul începe „a se încrede“, închipuirea aceasta devine tot mai puternică, până

Cu un motiv mai mult, că oamenii „ordinei“, după vederile guvernului actual, trebuie să fie din materie de aceea, cu care se-și poată duce în deplinire planurile sale. Nici o mirare așadar, că guvernul ia oameni de unde poate și cum poate, și face cu ei și pentru ei tot ce poate. Oamenilor de soiul acesta apoi puțin le pasă de altceva, decât de posibilitățile lor comoditate și de a avè stăpâni, pe care se-și poată servi și înșela totodată cu vre-o câteva frase, fără de nici un simbur.

Însă cum rămâne treaba cu oamenii de omenie, cari sînt bătuiți, tocmai pentru-că sînt oameni de omenie?

Pentru acestia nu sînt nici bani, nici alte favoruri obicnuite în țeri cu cultură europeană. Ei au numai să sufere, dacă D-deu 'i-a făcut Români și dacă D-deu 'i-a lăsat să locuiască în oare-când fosta Dacie.

Cu toate aceste, dacă Hermann a aflat de bine a interpela din motivul „agitațiilor române“ în Marmatia, doar' se va afla cineva să interpeleze și din motivul barbarilor oamenilor „ordinii publice“, care se adopă pentru disordine în detrimentul cel mai detestabil al patriei. Soiul acesta de oameni ai „ordinii“ sînt pentru patrie mai periculoși decât toți „Daco-romanistii“ și „panslavistii“ închipuiți în capetele înfăntate ale unor compatrioți maghiari.

Revistă politică.

Sibiu, 20 Februarie st. v.

Tractatul de pace s'a semnat ieri la București decătră delegații statelor beligerante. Cu toate aceste trăgănările cele multe, ce s'au ivit într-o parte și alta în decursul negocierilor de pace, ne-au umplut din capul locului cu îngrijiri față cu situația ce se va desvolta pe viitor în Peninsula-Balcanică. Și aveam cuvinte de a nutri aceste îngrijiri. Sîrbia se grăbește a acuza soldați și a-și procura din Franța tunuri de sistemul Bange; miliția rumeliotă din Bulgaria înaintează spre Sofia și principele Alexandru în curînd va merge la hotare. Ambe părțile dovedesc o astfel de atitudine, ca și când s'ar pregăti cu îndoițe puteri pentru noue lupte, și din Constantinopol încă nu se aude de altceva, decât de transporturi de trupe, de achiziții de cai și de temeri de război. Cu un cuvînt, tractatul de pace a putut să se semne la București, actuala situație din Balcani însă nu e nici decum confortabilă și nu trebuie să te ții de mare pesimist, ca să poți prevesti reînceperea războiului.

La toată întîmplarea Sîrbia a jucat un rol de tot minunat. Ea 'și-a creat de astădată o poziție după împregiurări destul de favorabilă. Și în urma tractatului de pace semnat de abia ieri se va întîmpla în faptă aceea, ce s'a proiectat prin articolul sîrbesc de pace; ostilitățile pe față în contra Bulgariei nu se vor mai continua, cât privește cel puțin pe

când se privește pe sine, ca un adevărat dictator în sinul familiei sale.

Întorcîndu-se dela preumblare, pe Vasilică îl așteaptă o primire grandioasă. Measa se întinde și copiii se pun giur împregiurări ei. Vasilică capătă locul cel mai frumos, el are drept să șadă lîngă muma-sa. „Curînd, o bucăciță de carne, cea mai bună pentru Vasilică! Nu veți tu, puile, că nici unul n'are o bucăciță așa de mare ca a ta, știu că-ți va plăce! Ce mai vrei? Vin? Curînd un păhărel de vin pentru odorul nostru!“ În chipul acesta 'i-se împlinesc copilului toate poftele. Cât de fâlos bea el și mănîncă; fiecare prînd îl întărește în convingerea, că lumea există, ca să-i realizeze dorințele lui.

După mesă servitoarea luîndu-l în brațe, îl leagă și-i cântă „nani, nani, pușor“, uitîndu-se la vîntătorul, care trece din întîmplare pe sub fereastră. Dar' vai, din neăgare de seamă îl lovesce cu capul de masă și Vasilică începe a se vîieta în gura mare. „Stăi, numai stăi, tu meaș blăstemată ce ești, strigă servitoarea, tu 'mi-ai lovit copilul, acum te bat și eu pe tine,“ — și începe a pedepsi measa nevinovată.

Dealtădată copilul se joacă cu degetarul, îi cam place, fiindcă strălucese. Cosătoreasa avînd lipsă de el, 'i-l ia din mînă și Vasilică tipă din nou, cât îi e gura de mare. Mama aude

Sîrbia“ și Europa nu va mai avè cuvinte de a se plînge, că Sîrbia lucrează în contra voinței ei. Într'altel apoi e o mare întrebare, dacă Bulgaria va fi în faptă mulțumită cu o asemenea pace și nu se va îngrijî de aci înainte și ea de nisece măsuri, prin care să stoarcă dela Sîrbia acele rapoarte amicale, la a căror restabilire aceasta nu s'a învoit.

O tîgînită stare de lucruri pentru Peninsula-Balcanică nu poate să fie aceasta și la toată întîmplarea Europa putea să câștige mai mult, dacă diferențele se aplanau numai decât și fundamental, decât prin aceea, că s'a creat o stare de lucruri, care nu poate să fie durabilă.

Textul tractatului de pace e de altmîntrelea următorul:

„Article seul et unique. La paix entre la Royaume de Serbie et la principauté de Bulgarie et rétablie a dater du jour de la signature du présent traité. Le présent acte sera ratifié et les ratifications seront échangées a Bucarest dans un délai de quine jours ou plutôt sic faire se peut“. (Între regatul Sîrbiei și principatul Bulgariei s'a restabilit pacea cu ziua semnării tractatului de față. Actualul instrument de tractat se va ratifica și ratificările se vor schimba la București în decurs de patrusprezece zile sau dacă se poate și mai curînd.)

„Semnarea păcii sîrbo-bulgare nu va schimba întru nimic situația Greciei“. Aceasta 'i-se comunică din Atena „Agenței Havas“. Și așa se vede, că pe Grecia puțin o și genează ceea-ce s'a petrecut de curînd în capitala României. În curînd se vor întîmpla dislocări de ale trupelor grecesci de granițe, ce au de scop apropierea liniei a doua de cea dintîiu și apropierea liniei a treia de a doua. Probabil, că pentru această dislocare va fi de lipsă să se convoace noue rezerve, spre a intra în linia a treia. Toate aceste măsuri satorite de mai nainte dovedesc, că Grecia nu se va abate dela politica sa deja inaugurată.

În camera seniorilor din Germania s'a constituit comisiunea, care are să studieze proiectul bisericesc. În această comisiune sînt mai mulți partizani ai „Kulturkampf“-ului. Pentru desbaterea cestiunii polone, care s'a început încă Sîmbăta trecută, Polonii din camera seniorilor cu principele Radziwil în frunte, au pregătit următoarea ordine de ăi: „Considerînd, că prin proiectele guvernului se provoacă neînțelegeri între cetățenii din provinciile răsăritene, și că datoria statului e, să trateze egal pe toți supuși fără deosebire de limbă și de credință, Camera trece la ordinea ăile.“

În Londra se vorbește mult despre repășirea lui Chamberlain și a lui Trevelyan din cabinet, ceea-ce se va întîmpla mai ales, ca ei să poată combată programul iric al dlui Gladstone, care

vaietul copilașului seu, și se face că bate pe cosătoreasa, care se vede silită să-i dec altceva, căci altmîntrelea nici vorbă de tăcut. Vasilică mulțumit, că tot el e deasupra, tace. Că inima lui a câștigat ceva, sau că prin astfel de experimente se deșteaptă ori nu în el pasiuni, cari produc fructe amare, — vom vedè mai târziu.

Acum să urmărim mai departe. Într-o ăi servitoarea vrea să-i zidească ceva, Vasilică strică tot. Ei bine, să-l lase singur, ca să 'i-se desvolte activitatea proprie. Vasilică face un turn, un tren etc. Într'aceea vine o soră mai mare și-i ia una din jucării, ca să o arete prietenei sale, care venise să o cerceteze. Acum să veți foc și cătran pe ângerașul! Aruncă jucăriile în toate unghiurile, tipă, bate din picioare și nu se liniștește, până nu capătă jucăria îndrêț. Tatăl seu, conturbat în lucru, îl întrebă, de ce e necăjit și după-ce a aflat cauza: „Bravo, fătul meu, — îi ăce el cu satisfacțiune, — îmi place stăruința ta; când ai avè și tu o țeară, știu că n'ai lăsa-o să 'ți-o iee altul!“ O, fericite tată, ce bucurie de manifestarea putericii a vieții copilului tîu, dar' bagă bine de seamă, să nu-ți răpească el mei târziu țeara ta: puterea și autoritatea părintească!

Astfel de casuri se întîmplă în mai multe familii. (Va urma.)

foarte ușor ar pute favorisa căderea cabinetului. Se vorbește și de coaliția Hartington-Salisbury în frunte cu cel dintîiu și se crede, că un asemenea cabinet va avè o poziție foarte tare în cestiunea irică și e întrebarea numai, dacă el se va pute afirma și în alte cestiuni specifice engleze.

Din dieta Ungariei.

La 1 l. c. n. s'a început desbaterea în general asupra proiectului privitor la reforma administrațiunii comitatense. Vom da extrase din vorbirile mai interesante, ce se vor rostî în decursul desbaterii asupra acestui proiect de lege.

Sedînța dela 1 Martie n.

Referentul Dárday: Schițează antecedentele acelei reforme. Dárday se pare, că mai mult excusă, decât motivează proiectul.

După Dárday ia cuvîntul

Contele Ludovic Tisza: Declară, că noi avem lipsă de o lege precisă, hotărîită, prin care să se poată valora influența guvernului asupra autorităților. Fără de o astfel de lege, guvernul, fie el compus din ori-ce bărbați, nu poate lua responsabilitatea cu privire la continuitatea și consolidarea statului maghiar unitar.

Vorbitorul e de părere, că numirea pe viață a funcționarilor administrativi ar fi unul din mijloacele cele mai bune pentru ameliorarea administrațiunii, prin ceea-ce dl Tisza, fratele dlui ministru-president, află că nu s'ar fi vîtmînd autonomia comitatensă.

Vorbitorul, — în mod firesc altcum, — declară că primesce proiectul deoarece-ce nu poate decât să se pună pe punctul de privire al guvernului.

Bela Grünwald: Onorată casă! Proiectul de lege ce ne zace înaintea nu inaugurează vre-o schimbare de sistem și totuși pare că produce o astfel de impresiune. Națiunea vede deodată că ceea-ce a privit până acum ca autonomie, nu e proprie autonomie, că se află în fața unei centralizațiuni rigide și că aceea-ce a privit ea ca garanță a libertății publice, nu e decât o unealtă a volniciei. Națiunea maghiară a trecut în timp de trei secolii prin toate formele apăsării, n'a avut o viață normală de stat, n'a simțit nici când efectul binefăcător al puterii de stat... Așa a fost dela 1526—1867. În anul 1848 nu a fost timp pentru a schimba această stare și de aceea a trebuit să se repareze aceasta la 1867. În anul 1870 s'a creat legea pentru municipii. Soluțiunea a fost dintre cele mai rele. Erau două curente: cercurile guvernamentale tindeau a micșora influența comitatelor, — comitatele doriau o putere cât se poate de mică pentru guvern. Ca rezultat al acestor controverse avem legea actuală în valoare, care dă comitatelor putere a împedea realizarea intereselor publice, ear' guvernul privează totuși ori-ce autonomie a comitatelor.

Vorbitorul spune apoi nonsensul, ce a existat în legea administrativă din valoare. Inimicii patriei — ăce Grünwald — rideau vedînd, că noi organizăm țeara astfel, încât noi devenim tot mai slabi, ear' ei tot mai tari. Ei rid și aci, când ved că noi sîntem numai o națiune retorică și că Ungaria se poate consolida și se poate apăra de inimici prin vorbiri parlamentare frumoase.

Grünwald află, că autonomia comitatelor e la noi numai o opoziție menită a slăbi acțiunea guvernului, că dovedindu-se cu timpul scăderile acestei legi, s'a introdus pe încetul prin măsuri ulterioare un centralism, cum nu mai există în alte state din Europa.

Vorbitorul îi aduce ministrului-president Tisza aminte, că la 1870, când s'a creat actuala în vigoare lege administrativă, când actualul șef de guvern era încă în opoziție, acesta a declarat, că nu primesce legea creată atunci, deoarece-ce ea este o aparență autonomie, ear' în faptă e nimicirea autonomiei. Dl Tisza era atunci de părerea, că dacă interesele patriei ar cere centralizațiunea, el e pentru ea, dar' respinge o autonomie ilusoriă.

Alegerea funcționarilor administrativi atrîrnă dela bunăvoința comitelui-suprem. Alegerea e o numire fără a posedea și avantajile acesteia. Actul de alegere îl privește vorbitorul ca un act greșos. Funcționarii aleși la restaurațiuni nu pot avè nici o trecere înaintea poporului.

Legea din a. 1870 e cea mai mare minciună a vieții noastre publice.

Grünwald e pentru trecerea administrațiunii în mîna statului.

Grünwald respinge proiectul ca un ce ne-complet.

Din Bucovina.

Publicăm astăzi o corespondență ce ni se trimite dela un pretins preot bucovinean. O publicăm ca o dovadă supărată despre faptul că există încă preoți în Bucovina, care luminează prin scoale, încrezuți în avansul cultural ce l-ar fi având față de clerul nostru din ceastăaltă parte a monarhiei, se supără totuși pentru motivul că o foaie bisericească, care s'a impus a provoca interes față de limbă și popor, constată că preoțimea din Bucovina nu are încă destul înțeles pentru cauza națională.

Cunoaștem provincia română Bucovina și am avut ocaziune a ne încredința de poziția avantajoasă a clerului bucovinean față de clerul nostru, și tocmai fiindcă cunoaștem rapoartele Bucovinei din toate punctele de vedere, nu ne putem mulțumi încă cu lucrarea ce o desvoaltă preoții nostri din Bucovina în interesul națiunii, a credincioșilor și pentru spriginirea lucrării binefacătoare ce s'a pornit în timpul din urmă în Bucovina.

Cernăuți, în 12/24 Februarie 1886.

Ultimele alegeri de un ablegat la senatul imperial pentru orașele Rădăuți, Suceava și Câmpulung, dădură partizanilor diferiților candidați ansă de a-și manifesta în coloanele mult prețuitului nostru ziar „Tribuna” punctul de păreri: încât ar corespunde alegerea dlui Piteiu sau a dlui Zotta așteptărilor înbinate cu acest mandat? Și așa discută pro și contra în public, lovind totdeauna în clerul bucovinean cu insinuări exagerate, urmărind discreditarea lui cu atât mai mult, căci el urmează în asemenea afaceri dorința guvernului, pleacă poporul spre alegerea unui ablegat, contra năsuințelor și așteptărilor aceluiași; ba chiar, că acest cler nu-și cunoaște înalta misiune, neglijesce predarea religiei prin scoalele populare, nu predică, și în urmă ce se mai aude — nici nu scie limba maternă, și prin urmare nici că pot avea cuvântările sale oarecare folos nepricepându-le poporul.

Toate acestea le confirmă în urmă dnii corespondenți prin foaia bisericească „Candela”, care, ca organ clerical e în asemenea cestiuni competentă prin urmare demnă de credință.

Nu-mi este scopul a mă face panagristul clerului bucovinean, care, conșcui de înalta sa chemare, în urma gradului de cultură și inteligență ce o posedă, răspunde la asemenea insinuări tendențioase, numai cu compătimitere și dispreț, ci ne vom mărgini deocamdată a constata, că toate aceste manifestări din partea dlor corespondenți, sunt ca atâte năsuințe, de a discredită clerul bucovinean înaintea publicului și a poporenilor sei.

Însă, atât publicul bine informat, cât și poporeni apartinători sciu prea bine, că ori-când, ear' mai ales în cestiuni vitale populare clerul nostru, conșcui de poziția sa, și la înălțimea chemării sale conșcui fiind de cauză.

Și tocmai pentru-că clerul bucovinean își ține de datorință imperativă a se îngrijii în prima linie de binele și prosperarea poporului, tocmai de aceea nu se lasă sedus în cestiuni vitale populare, precum sunt prin excelență alegerile ablegatilor, nici de opiniuni și visuri particularistice, nici de angajamente șovinistice, și urmează cu tact, și pe baza informărilor reciproce cu guvernul, căruia îi datorim cu toții încredere și mulțumită pentru cultura poporului, prin menținerea scoalelor populare ca limba poporului, pentru favorarea bisericii noastre ort.-române, pentru considerarea funcționarilor nostri români în posturile judiciare, cu un cuvânt, pentru administrarea țării noastre, care sub guvernul actual progresează și se bucură de drepturi și libertăți cât se poate de extinse.

Pentru aceea, dlor corespondenți, cu toate insinuările d-voastre, și cu toate năsuințele de a ne desface de actualul guvern, care pot dice cu tot dreptul, că e național, nu vă va succeda această opintire, nici când, ci: până când vom fi convinși și conșcui, că guvernul lucră la prosperarea țării noastre, și ne ușurează progresul și cultura națională și bisericească, până atunci vom fi cei mai fideli aderenți ai guvernului, și îl vom susține în toate cestiunile, fie și în cele ale alegerilor dimpreună cu poporul nostru, cu toată firmitatea. — Influența clerului nostru față cu poporul e mare și de valoare, dovadă alegerile din cestiune; și toată încordarea anticlericalilor de a-l desavua în public, ba chiar de a-i detrage încrederea poporului, sub pretext de nepăsare și cochetare cu guvernul spre dauna intereselor populare, sunt atâte încredări zadarnice, care totdeauna îi vor pune pe antagoniștii nostri clericali în contradicție cu actoritatea, cu poporul, deși se opintesc fără de voia a se fâli ca amicii poporului, și se tirguese în public, că clerul nesocotesce cultura

și progresul popular, ba nedeșteptând copiii lor în școală prin negrijirea religiei, ba negrijind de predică, spre a pute storce sârindare și altele, și toate acestea inculpări întărind-le prin vocea „Candelei”, care are multă necesitate de un obicei mai limpede, mai rafinat și mai chibzuit, ca să nu răspândească în lumea largă, chiar asupra confracților sei atâte misme de un miros atât de bisar.

Am admis această intimpinare, fiindcă sîntem convinși, că sînt puțini oameni de felul acestui corespondent care nu vrea să scie de comitetul național din Bucovina, nici de „Candela”, nici de toată lucrarea ce nu e comandată de guvern. În schimb afle dl corespondent, că ni se asigură cumcă au întinerit lucrurile în Bucovina, că tinerimea ne promise altă direcțiune și, în sfîrșit, că această tinerime vede, că încep a se ridica alte neamuri asupra neamului românesc din Bucovina.

Corespondență particulară

a „Tribunei”.

Abrud, 17 Februarie v. 1886.

Frumoasă sferă de activitate au diferitele corporațiuni în biserica noastră ortodoxă, precum sinoadele parohiale, protopresbiterale etc. compuse pe baza legii (statutul organic); de sine înțelegându-se, că activitatea acestor corporațiuni numai atunci poate fi încoronată de un rezultat frumos, dacă cu deosebire în fruntea lor se află bărbați pîntrunși de sfînta datorință ce o au către oficiile lor, și dacă tot astfel membrii cari le compun pe acelea își vor pricepe datorințele lor.

Cu bucurie trebuie să constatăm, că avem d. e. un număr frumos de protopresbiteri, cari sînt la înălțimea misiunii lor și earăși se mărturisim așa precum se vorbește într'acea, cari se bucură, când bună-oară ved cum înaintează afacerile vre-unui protopresbiterat, cum, când cetesc rapoarte de ale presidiului și comitetului din protopresbiteratul Sibiului, care ppresbiter e recunoscut de cel mai activ între protopresbiterii căți fi avem, apoi ale Seliștei, Brașovului etc., au curajul de a arăta publicului, că ce au lucrat. Cu o deosebită plăcere vedem, că unde capul e cum trebuie să fie, acolo e imposibil, ca mașinăria să nu funcționeze regulat, e imposibil, ca trebile bune să nu înainteze în acel tract. Avem însă și de acei șefi tractuali, cari fie din cauza bătrânețelor, fie din a comodității, ori mai scie D-șeu din ce cauză, nu-și implinesc datorințele precum ar trebui, sau apoi veți isprăvuri despre cari nu-ți poți da seamă, că de ce și cum de s'au făcut astfel. Fără îndoeală ar fi datorința sinoadelor protopopesci, ca în casuri de acestea pe astfel de șefi să-i tragă la răfueală pentru celea neglese, și să nu mai șovăim, nici să mai îmbătăm cu apă rece pe cei-ce nu ne cunosc mai de aproape. Să spunem franc, că trebile în tractul Abrudului încă nu merg precum ar trebui să meargă, mai lasă mult de dorit, ba au început a merge schiopătând binisor.

Spre ilustrarea afirmării de mai sus voi rămâne de astădată pur prelungă cele cu ocaziunea alor două sinoade protopresbiterale întemplate.

În anul trecut precum se scie, a fost reconstituirea pe un nou period de trei ani a acestor corporațiuni. Sinodul convocat în anul trecut n'a întrunit condițiunile § 43 din statut. Cu toate acestea, ce se vede: după deschiderea sinodului membrii prezenți, vre-o 7—8 cu șeful în frunte, fără a mai ține seamă de dispozițiunile menționatului, aleg pe membrii comitetului ca epitropii ppresbiterali!? După aceasta presidiul ridică ședința spunându-le celor prezenți, că aceea se va continua altădată.

Ce va să dică aceasta, cu 7—8 membri să se aleagă comitet protopopesc și epitropie, după care să se ridice ședința pentru-că se continuă altădată? E mirare cum de nici unul dintre cei prezenți n'a făcut atent presidiul, că ceea-ce intenționează să facă, e în contradicție cu legea.

Tăcerea celor prezenți avem a ne-o explica, că sau nu cunosc din lege nici aceea ce îi privește, dispozițiunile privitoare la protopresbiterate ceea-ce ar fi un lucru pe cât de trist, pe atât de dureros, sau apoi sînt unelte servile ale șefului, lucru care nu le poate servi spre multă cinste.

Destul, că sinodul amănat, nu s'a mai convocat în decursul anului trecut, ba ce e mai frumos, că deși § 62 din statut impune comitetului a ține în decursul anului de regulă 4 ședințe, cu toate acestea comitetul acestui tract n'a ținut nici o ședință dela sinodul amănat

din anul trecut; din ce motive acesta va fi știindu-o șeful tractului.

Las acum la buna judecată a lectorului ca să-și facă o închipuire despre mersul regulat al bunelor trebi din acest tract.

La 16/28 Februarie a.c. s'a ținut sinodul ordinar din anul curent. Un lucru însă, de care până astăzi nu am cetit să se va fi practisat undeva, e acela că presidiul, după deschiderea sinodului întemplată în biserica din Abrud-sat, a invitat pe membrii aceluia la d-sa acasă, spunându-le, că acolo se va ține ședința sinodală. Că fost-au de astădată în majoritate sau ba, că ce isprăvuri bune se vor fi făcut acolo, aceea afară de membrii prezenți nu o poate scii nimeni, căci nefind casele d-sale publice, unde se poată intra ori-cine negenat, pentru-că se asculte raportul presidial și al comitetului către sinod, dîc nu o poate scii, precum nici aceea, că oare lucratură s'a ceva sau ba.

Acestea sînt lucruri, cari se pot întempla în tractul Abrudului, și din cari își poate face ori-cine o închipuire despre membrii sinodului ppresbiteral, că încât își cunosc și acestia datorințele și sînt la înălțimea misiunii lor.

Dar' astădată destul atât.

dr.

Cronică.

Emigrarea din Ungaria. Cetim în „Pester Lloyd”: Emigrarea din Ungaria ia în multe localități germane din Zips dimensiuni tot mai mari în urma relei recolte și a stagnării generale a negustoriei.

Demonstrațiuni. Sub acest titlu cetim în „Pester Lloyd” dela 1 Martie n. următoarele: „În Brașov și probabil și în alte orașe ale Transilvaniei demonstrează studenții români și sași prin steaguri străine și prin purtarea de cocarde și cingătoare de colorii străine. În urma acesteia — împărtășesce „P. N.” — ministrul de interne a ordonat, că numai folosirea steagurilor și emblemelor maghiare este permisă. Cei-ce vor călca acest ordin, se vor pedepsi cu 15 zile arest și cu o amendă de 100 fl. Acest ordin e adecă atacat din partea foilor ațîțătoare.” — Par'că „Pester Lloyd” nici n'a scit nimic de o asemenea ordinațiune, a trebuit să o iee din „Pesti Napló”!

Șicanele cu limba maghiară. „Obere Stzg.” scrie: „În timpul din urmă sînt învățătorii necualificați de repeți-ori amenințați cu o severă măsură. Astfel în urma unei ordinațiuni episcopesci toți învățătorii catolici, care nu-și pot dovedi aptitudinea în limba maghiară, au să-și țină câte un învățător auxiliar, ear' acei învățători, care în general nu posed calificația de învățători, au să-și procureze în restimp de un an, la dincoatră vor fi destituiți. Dacă se cugetă omul, că cei mai mulți dintre învățători sau mai bine dîs aproape toți nu primesc nici minimul de 300 fl. al salariilor lor, ar fi înclinat să întrebe, de ce nu se rezolvază odată cea mai de lipsă cestiune a învățătorilor, cestiunea de viață? Astfel de formalități externe nu aduc nici un folos scoalelor noastre atât de rău dotate. Un simburu puturos într'o coajă frumoasă”.

Nu scie unguresce. Sub acest titlu „Siebenbürgisch-deutsches-Tageblatt” dela 3 Martie n. scrie: „Comitele-suprem al comitatului Bistrița-Năsăud baron Bánffy a destituit dela postul scu de inspicent de drum comitatens (salariu anual de 500 fl.) pe fostul sergent ces. reg. Francisc Schneider, fiindcă nu scie unguresce. Francisc Schneider a corespuns pe deplin datorințelor sale oficiale după-cum s'a adevărit prin atestatele superiorilor sei. Patruspredece ani de serviciu în armata comună i'au câștigat pretenția la această funcțiune pentru care s'a și calificat. El se destitue din acest post, fiindcă nu scie unguresce, cu toate că a fost om de folosit. Aceasta se întemplă într'un comitat, în care abia vre-o câteva percente ale întregii populațiuni sînt Maghiari, și se întemplă într'un cerc de inspecțiune de șosele, unde inspicientul nici n'are să comunice de loc cu Maghiari și posedă limbele ce se usează acolo, limba română și germană. Acum Schneider poate se rabde împreună cu soția și cu cei trei copii mici ai sei, poate să și cerșască, dacă are vîră, — deoarece-ce nu scie unguresce. Până acum se luau în considerare subofitieri bravi din armata comună. Așa se vede, că acestia, cel puțin aici, nu se iau mai mult în considerare”.

Neavînd Schneider să se înțeleagă cu „bolovani” și cu „gumilele” de pe șosea în limba maghiară, faptul nu se poate altmintrelea explica, decât că baronul Bánffy va fi avînd pentru acel important post pe vre-un „om de ai sei”.

O foaie maghiară oprită în Ungaria. Ministrul ungar de comunicație a detras debitul postal pentru Ungaria dîrului „Amerikai Nemzetőr”, ce apare în New-York și reprezintă interesele națiunii maghiare în America. Prilegiu la aceasta a dat un articol intitulat „Nemzeti ünnepek” (Festivitatea națională), care conține vîtmări în contra regatului St. Stefan.

O nouă tortură. Am fost comunicat mai în luna trecută un cas de tortură, care s'a petrecut în Ungaria. Procurorul din Rozsahegy a făcut arătare procurorului suprem despre un nou cas, în care organele gendarmeriei au slîit pe inculpat prin torturi a-și mărturisi fapta.

Făcându-se acum cercetarea s'a constatat, că inculpatul e nevinovat și a mărturisit numai, ca să scape de torturile gendarmeriei. Frumoasă justiție!

Tălharie în Vulcoiu lîngă Zlatna. Din Zlatna se împărtășesce, că în noaptea de Duminică spre Luni a intrat o bandă de tălhari în casa direcțiunii minelor din Vulcoiu, atacînd pe directorul minelor, și ducînd cu sine 35 chlg. aur și toți banii ce s'au aflat în cassă. Tribunalul din Alba-Iulia a început deja cercetarea.

Egala întreprățire a limbilor în Austria. În ședința dietei austriace dela 24 a l. c. a adresat deputatul român Dr. Zotta din Bucovina ministrului de justiție întrebarea: de unde vine aceea, că în Bucovina comunicarea oficială cu comenele și partidele se întemplează numai în limba germană, chiar și acolo, unde populațiunea e numai românească și ruteană. Ministrul de justiție Dr. Prazak i'a răspuns, că dacă această praxă există într'u adevăr, ea nu se poate aproba, și Românilor și Rutenilor li se face o mare nedreptate.

Procesul Starcevici-Grzanici s'a pertractat la curtea de casație din Agram la 1 Martie n. în prezența unui număr public de bărbați și dame. Sentența primei instanțe s'a cassat și Starcevici și Grzanici au fost condamnați pentru încercarea transgresiunii din § 312 la un arest de cinci luni, cu socotirea arestului preventiv. Sentența a fost în cercurile Starceviciene cu multă mulțumire întimpinată.

În interesul comerțului austro-ungar. La Viena s'a întrunit o comisiune, ca să studieze cestiunea museului comercial. Consilierul de curte Spallart, ca raportor, a propus următoarea rezoluțiune: Înființarea unui museu comercial general, în interesul dezvoltării comerțului extern al Austro-Ungariei, este cerută de urgență. Punerea în lucrare a unui asemenea institut se poate face mai lesne prin transformarea museului oriental, ținîndu-se seamă de bazele deja existente ale acestuia. Asupra acestei propuneri s'a încins o discuțiune de mai multe oare, la care au luat parte reprezentanții diverselor camere comerciale. Președintele societății austriace de export, Francisc Wilhelm a cerut, ca deodată cu museul să se înființeze și un deposit de mostre pentru export. Această propunere n'a găsit ecou în sînul comisiunii, toți membrii însă au consimțit de a se reorganiza museul oriental conform trebuințelor actuale. Rezoluțiunea s'a primit în unanimitate.

O ordinațiune a ministerului instrucțiunii publice al României. Ministrul de instrucție al României a adresat următoarea circulară tuturor direcțiunilor scoalelor secundare și normale din țeară:

Prin art. 9 din regulamentul pentru promoțiunea scolarilor, decretat la 6 August 1885, se prescrie, că scolarii pot fi dispensați de studiul muzicii, desenului sau gimnasticii în casuri de forță maioră, bine constatate decătră autoritățile scoalei și cu aprobarea ministerului.

Pentru-ca ministrul să poată fi în pozițiune de a aplegia, în diferitele casuri ce se presentă, dacă este sau nu loc să dea aprobarea sa unor asemenea cereri de dispense, vă pune în vedere, ca pe viitor ori-ce cerere de asemenea natură să le înaintați la minister, însoțite de următoarele acte: a) părerea dlui medic al internatelor statului din localitate, sau în lipsa acestuia, aceea a medicului primar al orașului, și b) părerea dlor maeștri respectivi.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 4 Martie n. Comisiunea militară a casei deputaților a acceptat legea gloatelor și în desbaterea specială. Ministrul de honveđi Fejérváry a expus, că dispozițiunile proiectului se extind asupra tuturor cetățenilor, și asupra acelora, care la timpul seu s'au rescumpărat. În privința uniformării va decide legislativa. La toată întemplarea glotașii se vor distinge prin un semn la braț ori prin vre-un chipiu. Ca să se bucure de scutul internațional, glotașii și afară de aceea trebuie să se presente ca apartinători ai armatei active. Asupra §§-lor 2 și 3 se va mai discuta odată, ceilalți paragrafi au fost primiți nemodificați.

Londra, 4 Martie n. („Agenția Reuter”). Puterile au decis să convoace conferința la Constantinopol numai după-ce s'a sêvîrșit demobilizarea armatelor Sêrbiei și Bulgariei. Cestiunea Greciei nu se va discuta, ear' tractatul de Berlin va fi luat în discuțiune numai în partea privitoare la Rumelia-orientală.

Belgrad, 4 Martie n. Astăzi a apărut ucazul privitor la demobilizarea armatei active de pe câmpul de războiu precum și a primei chiamări. Ministrul de războiu a dispus toate măsurile de lipsă.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 19 Maiu a. c. imobilele lui Mihail Tamásy decătră jud. cerc. din Huedin.
- 29 Martie a. c. imobilele lui Arsenie Damaschin decătră trib. reg. din Timișoara.
- 8 Martie a. c. mobilele v. d. grof Polixena Lazar nasc. Barcsai decătră jud. cerc. din Bistrița.
- 29 Martie a. c. realitățile lui Bojidar Petrovici, decătră trib. reg. din Panciova, în comuna Orlovat.
- 11 Martie a. c. mobilele lui Iuliu Veltkugel, decătră jud. cerc. din Deta, în comuna T. Butin.

Edicte:

- A se insinua pretenziunile în 45 de zile:
- la rămasul după Irina Gyuri, (din Chisindia), jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după Miron Frenț, trib. reg. din Zălau;
- la rămasul după Ladislau Dragoș, trib. reg. din Sătmăr;
- la rămasul după Laurențiu Mathias, trib. reg. din Bistrița;
- la rămasul după Ana Krauss, trib. reg. din Bistrița.

Concursuri:

- Un post de practicant de drepturi la judecătoria cerc. din Oradea-mare. Concursurile se se trimită în 4 săptămâni la sediul trib. reg. de acolo.
- Un post de scriitor la procuratura reg. din Brașov. Concursurile până în 3 Aprilie a. c. la procurorul-suprem din Mureș-Oșorhei.
- Un post de scriitor la jud. cerc. din Receaș. Concursurile în 4 săptămâni la presid. trib. reg. din Timișoara.
- Un post de sergent penitențiar la temnița trib. reg. din M. Oșorhei. Concursurile până 5 Aprilie a. c. la procurorul-suprem de acolo.

Extrase bisericesci-scolare.

Concursuri:

- Un post de paroch clasa I. eventualmint pe cl. II. în Belinț, (Banat). Concursurile se se trimită până 23 Martie st. v. a. c. la protopopul tractului Belinț (per Kiszetó).

— Un post de paroch cl. II. în Coșteiu-mare cu filia Coșteiu-mic (protopresbiteratul Belințului). Concursurile au se se trimită până în 9/21 Martie a. c. la protopopul tractului Belinț.

— Postul de protopresbiter în Lipova. Termin 30 de zile; — concursurile sunt a se trimite comisarului cons. Vasile Beleş în Tótvarad per Soborsin. Noul protopop va ave se împartă venitele cu prot. emerit Rv. dn Ioan Tîeranu până când dînsul se va afla în viață.

— Un post de învățător la scoala gr.or. rom. din Comuna Săsan (protopresbiteratul Făgetului). Concursurile sunt a se trimite până în 6/18 Martie a. c. la consistorul diecesan din Caransebeș.

Economic.

Piața din Sibiu, 2 Martie. Grân Hectolitra 47—80 chilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grâu mestecat 68 până 82 chilo g. 4.—, până fl. 4.80 secara 66 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orz 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 4.—, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.70 până fl. 2.30, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.— până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.—, linteia 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slānina 100 chilo fl. 50.— până fl. 54.—, unsoarea de porc fl. 42.— până fl. 46.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, sāpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.— până fl. 2.20, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.50, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc 30 până 36 cr., carnea de berbece — până — cr., ouș 10 cu 16 până 20 cr.

Piața din Făgăraș, 26 Februarie. Grân frumos hectolitra fl. 4.80 până fl. 5.80; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.50; secara fl. 2.80 până fl. 3.50; cucuruzul fl. 2.80 până fl. 3.20; ovēsul fl. 1.80 până fl. 2.10; semēnța de cânepă fl. 4.— până fl. 5.—; semēnța de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.50; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.50; mēlaiul fl. 5.— până fl. 6.—; sēu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 24.—; unsoarea de porc 50—55, slānina 60—80; cânepa fl. — până —. Un chilo carne de porc 30 cr.; carne de vită 34 cr.; carne de vițel 32 cr.; carne de mel — cr.; ouș 8 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sēu 50 cr. până — cr.

Tērgul de rāmători în Steinbruch. În 2 Martie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr., marfă țerāneascā, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușoară 39.— cr. până 40.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 39.— cr. până 40.— cr., transito de mijloc 39.— cr. până 40.— cr., transito ușori 38.— cr. până 39.— cr., in-grāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenii la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	92.—	vend.	93.—
Rur. conv. (6%)	"	86.—	"	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	"	267.1/2
Banca națională a Romāniei	"	1085.—	"	1183.—
Impr. oraș. București	"	29.—	"	—
Act. de asig. Națională	"	224.—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	81.—	"	81.—
Schimb 4 luni	"	—	"	84.—
Societ. const.	"	187.1/2	"	230.1/2
Aur	"	15.1/4	"	16.1/2

Cursul pieței din Sibiu.

din 4 Martie st. n. 1886.

Hartie-monetă română	Cump.	8.60	vend.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.22	"	1.23

Bursa de Budapesta

din 3 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung.	6%	104.70
" " " " 4%	"	104.70
" " " " 5%	"	95.50
Imprumutul căilor ferate ung.	"	153.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	"	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	"	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	"	114.50
Bonuri ale ung.	"	104.75
" " " cu cl. de sortare	"	104.75
" " " bānățene-timșene	"	104.75
" " " cu cl. de sortare	"	104.75
" " " transilvane	"	104.75
" " " croato-slavone	"	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	"	99.25
Imprumut cu premiu ung.	"	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	"	124.75
Renta de hartie austriacă	"	85.50
" " argint austriacă	"	85.60
" " aur austriacă	"	113.50
Losurile austr. din 1860	"	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	"	870.—
" " de credit ung. austr.	"	304.75
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	"	101.—
Galbeni împărătesci	"	5.93
Napoleon-d'ori	"	10.—
Mārci 100 imp. germane	"	61.75
Londra 10 Livres sterlinge	"	126.10

Bursa de Viena

din 3 Martie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	6%	104.55
" " " " 4%	"	104.55
" " " " 5%	"	95.50
Imprumutul căilor ferate ung.	"	152.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	"	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	"	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	"	115.—
Bonuri rurale ung.	"	104.75
" " " cu cl. de sortare	"	104.75
" " " bānățene-timșene	"	104.75
" " " cu cl. de sortare	"	104.75
" " " transilvane	"	104.75
" " " croato-slavone	"	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	"	99.75
Imprumut cu premiu ung.	"	119.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	"	124.70
Rentă de hartie austriacă	"	95.75
" " argint austriacă	"	95.85
Rentă de aur austriacă	"	113.90
Losuri austr. din 1860	"	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	"	875.—
" " " austr.	"	308.75
" " " de credit ung.	"	295.25
Argintul	"	—
Galbeni împărătesci	"	5.95
Napoleon-d'ori	"	10.01
Mārci 100 imp. germane	"	61.75
Londra 10 Livres sterlinge	"	126.05

Nr. 95—1886.

[252] 2—3

Matrim.

Edict.

După-ce Toma Fraticiu gr.-cat. din Vulper de mai mulți ani 'și-a părăsit cu necredință pre legitima sa soție Ana lui Niculae Siomertean Mihailasiu gr.-cat. din Noul-săsesc, și nu se scie ubicațiunea aceluia: se citează prin aceasta, ca în termin de un an și o zi se se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci alteum procesul divorțial urdit în contra-i decătră sus-numita sa soție, se va pertracta și decide și în absența respectivului bărbat.

Dela forul matrimonial gr.-cat. de I-a Instanță, al Eparchiei protopopesci a Sibiiului.

Sibiu, în 27 Februarie 1886 c. n.

Ioan V. Rusu,
protopop gr.-cat.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a di a lunii în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli scientifici, amēnunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu“. Revistă bisericască, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 2³/₄—3¹/₄ coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de **predice pre Domineci, sērbători și diverse ocațiuni** — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primī unele premii de valoare și-și vor putē procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patruea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vëndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincențiu Nicoră prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina Romāniei. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romānesci în vorbire și scriere, invederită și apretiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuțuțiu. Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbai de școală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mērgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cāntări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pānză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pānză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pānză 22 fl.

Cărticică de rugăciuni și cāntări pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Nāscētoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei romāne pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Nāsēud. Prețul 30 cr.